

Arrest

nr. 171 131 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing werd op 12 februari 2016 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. BYTTEBIER en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 augustus 2015 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 11 februari 2016 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.08.2015 werd ingediend door:

Naam: [...]
Vooma(a)m(en): [...]
Nationaliteit: Marokko
Geboortedatum: [...] 1982
Geboorteplaats: [...]
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3' van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

2' worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen. '

Volgende documenten worden voorgelegd:

- Attesten van Omnimut waaruit blijkt dat zij 66% invalide is verklaard sinds 13.07.2010 en dat zij voor de periode 01.01.2015 - 30.06..2015 6640,81 € of gemiddeld 1106,80 € per maand ontving wegens arbeidsongeschiktheid.
- loonbrief van 22/4/2015 tot 29/4/2015 144,70 € bij bvba P(...)
- loonbrief van 2/5/2015 tot 30/5/2015 414,13 € bij bvba P(...)
- loonbrief van 2/6/2015 tot 21/6/2015 330,64 € bij bvba P(...)
- loonbrief van 4/7/2015 tot 26/7/2015 327,30 € bij bvba P(...)
- loonbrief van 1/8/2015 tot 2/8/2015 58,40 € bij bvba P(...)
- loonbrief van 7/10/2015 tot 7/10/2015 48,62 € bij bvba P(...)
- loonbrief van 9/10/2015 tot 11/10/2015 206,87 € bij bvba P(...)

De referentiepersoon werkt niet meer bij bvba P(...)

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn. Immers, zij beschikt niet over bestaansmiddelen, die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (het leefloon). Overwegende dat de armoederisicogrens voor een koppel rond €1500 wordt geschat, en gelet op de invaliditeit van de referentiepersoon, de maandelijkse vaste kosten zoals o.a. de huurlasten 495 € per maand, de variabele kosten van het dagelijkse leven, en het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, blijkt uit de behoeftenanalyse dat een bedrag ter waarde van honderd twintig procent van het leefloon echt wel het strikte minimum is dat de referentiepersoon ter beschikking dient te hebben. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat dit niet het geval is. Bijgevolg blijkt uit de behoeftenanalyse dat de maandelijkse bestaansmiddelen van de referentiepersoon veel te laag liggen om een minimum aan waardigheid voor zowel zichzelf als voor betrokkene te garanderen. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Tevens legt betrokkene persoonlijke loonfiches voor. Er kan met deze documenten echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om

een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien en daaraan wordt geen afbreuk gedaan door de inhoud van het huwelijksvermogensrecht, dat een andere finaliteit heeft (arrest RvS nr. 232.612 dd. 20.10.2015).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.”

Op 11 maart 2016 diende verzoeker een nieuwe aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie in.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet verzoeker het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De thans bestreden beslissing stelt dat de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon ontoereikend zijn. Op het ogenblik van de bestreden beslissing lagen wat betreft de Belgische referentiepersoon attesten voor van een invaliditeitsuitkering waaruit een gemiddeld bedrag van 1106, 80 euro per maand bleek (attesten van Omnimut) evenals haar loonfiches bij bvba P., doch de gemachtigde stelde vast dat de Belgische referentiepersoon niet meer werkt bij de bvba P. waardoor enkel de attesten van Omnimut werden weerhouden doch ontoereikend bevonden. In het verzoekschrift stelt verzoeker uitdrukkelijk dat zijn vrouw, de Belgische referentiepersoon, lopende deze procedure werk heeft gezocht waarbij zij erin zou geslaagd zijn van 19 uur per week naar een voltijdse betrekking te gaan waardoor zij thans een (maandelijks) inkomen geniet van 1550 euro. Verzoeker voegt hieromtrent een stuk toe bij het verzoekschrift. Verzoeker stelt uitdrukkelijk dat gelet op het feit dat zijn vrouw thans een inkomen geniet van 1550 euro, op 11 maart 2016 opnieuw een aanvraag tot gezinshereniging werd ingediend bij het gemeentebestuur van Knokke-Heist. Deze nieuwe aanvraag wordt eveneens bevestigd door de informatie die de Raad op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet van de gemachtigde mocht ontvangen.

Ter zitting wijst de waarnemend voorzitter op het voormelde en stelt zij de vraag naar het belang bij de huidige procedure, nu er klaarblijkelijk thans een geheel nieuwe situatie van bestaansmiddelen voorligt. Mocht de Raad overgaan tot een vernietiging, dan zou de gemachtigde er eveneens toe gehouden zijn met de actuele inkomenssituatie rekening te houden, hetgeen nu reeds het geval is bij de behandeling van de actuelere aanvraag ingediend op 11 maart 2016. De raadvrouw van verzoeker wijst erop dat zij niet anders kon dan beroep indienen maar dat er ondertussen inderdaad een geheel nieuwe inkomenssituatie voorligt die het voorwerp uitmaakt van een recentere aanvraag. De raadvrouw stemt in met het gebrek aan actueel belang bij de huidige procedure.

Het gebrek aan actueel belang wordt vastgesteld.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES